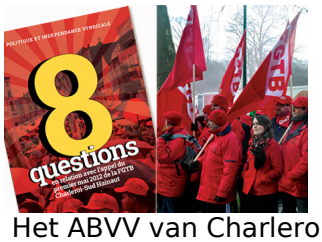
Contributed by Denis Horman
zondag, 22 september 2013 - Last Updated zondag, 22 september 2013

Het ABVV van Charleroi-Zuid-Henegouwen legt de zin uit van haar 1-meioproep

Op 1 mei 2012 lanceerde Daniël Piron,de algemeen secretaris van ABVV Charleroi-Zuid-Henegouwen, in naam van het uitvoerend comité van het regionale ABVBV, een oproep tot een brede politieke krachtenbundeling op het politieke en electorale vlak links van de PS en Ecolo. Dit met het doel om een echt antikapitalistsich alternatief naar voor te schuiven. Enkele weken later sprak de algemeen secretaris van de CNE (CSC) –de Franstalige christelijke bediendenbond-, Felipe Van Keirsbilck zich in dezelfde zin uit. Verschillende vakbondsverantwoordelijken deden hetzelfde.

Op 27 april 2013 kwamen in Charleroi op basis van deze oproep zo’n 400 mensen bij elkaar: syndikalisten, militanten van sociale bewegingen, van radikaal linkse organisaties… “Echt links is in opmars, niets kan haar nog stoppen”, het was met deze woorden dat Daniel Piron deze dag van debatten en strijd afsloot. Hij riep op om dit initiatief te verbreden in Wallonië, Brussel en Vlaanderen.

Om de zin van haar oproep uit te leggen publiceerde het ABVV van Charleroi zopas een brochure op enkele duizenden exemplaren, in de vorm van acht vragen en antwoorden, met als titel Syndikale en politieke onafhankelijkheid.

De verantwoordelijkheid van de syndikale beweging

“Moet de vakbond zich bezighouden met politiek”? Dat is de eerste vraag waarop het ABVV van Charleroi onmiddellijk antwoordt: “ Zij kan dit niet alleen, ze moet dat ook doen”. En men brengt de Beginselverklaring van het ABVV in herinnering, die de nadruk legt op de verdediging van een maatschappijproject zonder klassen dat niet verenigbaar is met het kapitalisme. Wat inhoudt dat “men dit systeem afschaft en het vervangt door een ander, socialistische en demokratische samenleving”.

“Het is in naam van ons ultieme doel van een klasseloze maatschappij dat wij strijden tegen de macht van de kapitalistische minderheid en voor de macht aan de werknemers. In die zin, moeten wij ons met politiek bezighouden” aldus het ABVV van Charleroi.

Om de sociale achteruitgang tegen te houden en antikapitalistische eisen op te legen “hebben wij in de eerste plaats nood aan een meer strijdbaar en democratisch syndikalisme”, zo onderstreept de brochure, die eveneens verduidelijkt dat syndikale strijd niet volstaat, en dat die verdergezet dient te worden door een politieke actie, op alle politieke niveaus: “Het zuivere syndikalisme, zonder politieke uitdrukking, is geen oplossing”.

Vandaar de heldere en scherpe vaststelling die al naar voor werd geschoven in de oproep van 1 mei 2012: “ Zij die zich voordoen als onze “politieke vrienden” in het parlement en in de regering, de sociaal-democratie en de groenen(…) zijn bekeerd tot de neoliberale dogma’s over de competitiviteit en de privatisering (…). Deze partijen collaboreerden en blijven collaborenen om een kapitalistsich Europa op te bouwen, dewelke een oorlogsmachine is tegen de wereld van de arbeid (…) Van Globaal Plan tot de maatregelen Di Rupo, via het Generatiepact, helpen zij vastberaden mee om de besparingspil te doen slikken tegen het vakbondsverzet”.

De voorbeelden van Griekenland, Groot-Brittanië, Portugal, Italië en Spanje, die in de vakbondsbrochure worden aangehaald, tonen aan dat de medebeheerpolitiek, zoals hij uitgevoerd

en gesteund wordt door de sociaal-democratische partijen, vrij spel gaf en nog steeds geeft aan rechts en extreem-rechts: “In deze landen, profiteerde dit rechts om nog agressievere regeringen te vormen tegen de werknemers. In die omstandigheden, is een strategie van “kritische steun” een dodelijke valstrik, die we dringend moeten opgeven”

Wat te doen?

Wil het ABVV van Charleroi een nieuwe politieke partij vormen?

“Nee, wij vormen geen partij, dat is onze rol niet. Wij stellen voor dat het ABVV het tot stand komen van een anikapitalistische kracht op het politieke en electorale terrein aanmoedigt. Dat is niet hetzelfde”.

Net zoals Daniel Piron al had aangegeven in 1-Meioproep, onderstreept de brochure dat deze kracht, deze hergroepering, die op termijn een partij kan worden, zich moet verbreden. Concreet werd in Charleroi een steuncomité voor de oproep opgericht, met de diverse radikaal linkse partijen. Het ABVV van Charleroi nodigt ook linkse leden van de PS en Ecolo uit om de dynamiek te vervoegen die aan de gang is. Zij nodigt eveneens linkse intellectuelen, militanten uit het vereniginsleven, enz. uit om zich aan te sluiten bij de oproep.

Welke concrete stappen zetten?

Voor het ABVV van Charleroi Sud Hainaut is het eerste dat moet gebeuren de bevoorrechte banden met de PS te verbreken. Dat is wat zij al enkele jaren heeft gedaan: “ Het gaat er niet om de PS als een vijand te bestempelen of haar te belasteren, maar om te begrijpen dat de bevoorrechte banden van het ABVV met de PS, in het kader van de Socialistisch Gemeenschappelijke Actie, ons verhinderen om af stappen van de strategie van kritische steun en gelobby, die ons in een impasse heeft gestort”.

Als conclusie van de bijeenkomst op 27 april in Charleroi gaf Daniël Piron aan dat het steuncomité voor de oproep van de 1e Mei zich tot taak heeft gesteld om een antikapitalistisch noodplan uit te werken. Dat is de tweede taak die in de brochure uit de doeken wordt gedaan: “ Het komt er op neer dat wij, als syndikalisten, een antikapitalistisch programma uitwerken, dat wij op het politieke terrein willen zien overgenomen worden (….). Een antikapitalistisch programma is het enig mogelijke alternatief voor de gegeven omstandigheden. Wij hebben niet de pretentie dat wij dit alleen in al haar dimensies kunnen uitwerken. Wij zullen een eerste ontwerp voorleggen dat verder kan aangevuld worden en verrijkt worden samen met anderen”.

Wat betreft de nieuwe politieke uitdrukking, ook daar gaat het niet enkel over een politieke uitdrukking van het ABVV: “Wij willen dat er een nieuwe politieke uitdrukking van de wereld van de arbeid in zijn geheel wordt opgericht. Het feit dat langs christelijke zijde het CNE mee betrokken is in het vervolg van de oproep van de eerste mei, wordt door het ABVV van Charleroi als een zeer belangrijk feit beschouwd: “Dit toont aan dat onze strategie geen bron van verdeeldheis is, maar net kan bijdragen aan het tegenovergestelde, door bepaalde historische opdelingen van de wereld van de arbeid te overstijgen”.

Deze mogelijkheid van samen optrekken rond een gemeenschappelijk politiek project wordt niet enkel als een kans beschouwd voor het ABVV van Charleroi, dat de aanzet heeft gegeven. Dit

initiatief toont langs de ene kant de scherpzinnigheid en de verantwoordelijkheid aan die door deze regionale vakbondsafdeling aan de dag wordt gelegd, ten overstaan van al die “experts” en politiekers die ons het einde van de tunnel voor zeer binnenkort voorspellen:

“ We moeten zeer goed begrijpen dat deze mogelijkheid om de krachten te bundelen zijn aanvankelijke oorsprong vond in de ernst van de bedreigingen die op de wereld van de arbeid wegen. De Europese heersende klasse heeft een frontale aanval ingezet tegen onze sociale en democratische verworvenheden. Zij kan veinzen om een beetje ballast overboord te gooien op een bepaald moment om zo een sociale explosie te voorkomen of een ondergang van de gevestigde partijen. Maar zij heeft geen enkele andere mogelijkheid dan haar werk van sociale en ecologische afbraak verder te zetten ten voordele van een minderheid van de bevolking”.

Zal het niet erger zijn zonder de PS in de regering?

Het is omdat dit leitmotiv onvermijdelijk gaat terugkomen in de verkiezingscampagne van de PS dat het ABVV van Charleroi zelf de vraag stelt: “Maar is dit alles (de oproep van de 1e mei, n.v.d.r.) geen gevaarlijke utopie, op een moment dat rechts en het patronaat in het offensief zijn en België aan “de rand van de afgrond” staat, wat zware gevolgen gaat meebrengen voor de Sociale Zekerheid?”

“In tegendeel”, antwoordt het regionaal ABVV, “ geloven dat als men plooit voor de kapitalistische logica, en passief af te wachten tot het overwaait, dat dit ons gaat helpen, dat is bijzonder naïef. Wij staan met de rug tegen de muur, wij zien geen enkele andere uitweg dan de strijd en de internationale vereniging van de gevechten in het perspectief van een ander Europa (…) en te helpen aan de opgang en de ontwikkeling van deze nieuwe, antikapitalistische politieke kracht, links van de PS en Ecolo, opdat zij zo breed mogelijk zou worden. Ziehier de politieke strategie die wij voorstellen in plaats van die van de “kritische steun”. Dat is de zin van de oproep die wij hebben gelanceerd op 1 mei 2012”.

Wat “de redding van België” betreft, is het vaak een fout voorwendsel om sociale achteruitgang in te stellen: “ Na 540 dagen van “communautaire” onderhandelingen, bevatte de nota van de Eerste Minister Di Rupo, in naam van het compromis “om België te redden”, een hele reeks eisen van de N-VA, alhoewel deze partij uiteindelijk niet deelnam aan de regeringsmeerderheid”.

Voor het ABVV Charleroi-Zuid-Henegouwen is de nationale solidariteit, “ die van de solidariteit van onze klasse, die van de werknemers”, fundamenteel en “elke breuk van deze nationale solidariteit leidt tot minder middelen om de solidariteit te organiseren”. Laat ons het voorbeeld nemen van de Sociale Zekerheid, in de wetenschap dat in de volgende verkiezingscampagne de PS met een ander van haar stokpaardjes zal komen: “Wij zijn de laatste verdedigingslinie in de regering tegen de splitsing van de Sociale Zekerheid!”.

Het is waar dat er een groot bedreiging bestaat voor onze Sociale zekerheid. “ Haar splitsing zou een catastrofe voor de wereld van de arbeid betekenen”, erkent het regionale ABVV: “ We moeten het verhinderen, maar hoe? Door devoortzetting van de ontmanteling van de sociale verworvenheden te accepteren? Door de monarchie te steunen, die zogezegd “de verbinding is tussen Vlamingen en Walen?” Deze keuze tussen de pest en de cholera is de keuze die de regering Di Rupo ons oplegt. Wij weigeren die”.

Het regionale ABVV schuift hier een eis naar voor die door de syndikale beweging op het politieke terrein zou moeten worden gebracht: “ Wij zeggen aan de politiek: de Sociale Zekerheid hoort toe aan de werknemers; de patronale bijdragen zijn geen “lasten”, maar uitgesteld en collectief loon; wij eisen het beheer van de Sociale Zekerheid onder democratisch beheer van de werkenden”

En de syndikale onafhankelijkheid in dit alles?

“Wij zijn een onafhankelijke tegenmacht tegenover alle politieke partijen en wij zullen dat altijd

blijven, zelfs in een niet-kapitalistische maatschappij”. En het ABVV van Charleroi verduidelijkt: “Wat vandaag de onafhankelijkheid van de vakbonden bedreigt, is niet dat wij aan politiek doen, het is de manier waarop we aan politiek doen (…)

Wij organiseren mobilisaties tegen de besparingspolitiek, maar op een systematische manier zorgt de strategie van “kritische steun” er voor dat wij onze eisen laten vallen om de politiek van de PS en Ecolo niet in gevaar te brengen en dit in naam van “het minste kwaad”. We zijn op een punt gekomen vandaag dat bepaalde vakbondsverantwoordelijken, in naam van “het minste kwaad”, niet langer meer de strijd tegen de besparingspolitiek willen organiseren”.

De alternatieve strategie die wordt voorgesteld door het ABVV Charleroi-Zuid-Henegouwen laat volgens hen toe opnieuw een “werkelijk onafhankelijke vakbond” te worden: laten we zelf, als syndikale beweging, ons strijdprogramma uitwerken in functie van één enkele bekommering: de noden van de werknemers. Door hen aan te moedigen zich actief en democratisch in te schakelen, zodat dit programma en de acties van henzelf komen. “Dus, in plaats van dat de partijen hun politiek aan ons dicteren, zijn wij het die eisen zullen stellen aan die partijen die zich engageren met ons te vechten voor dit programma.”

Ondanks de oproep dat de syndikale beweging “op een actieve manier de oprichting van een nieuwe antikapitalistische kracht op het politieke en electorale terrein zou aanmoedigen, een kracht die even trouw is aan de belangen van de wereld van de arbeid dan de bestaande krachten trouw zijn aan de belangen van de patroons”, houdt het ABVV Charleroi-Zuid-Henegouwen eraan te herinneren dat ze als vakbond op haar absolute onafhankelijkheid tegenover alle politieke partijen blijft staan.

Steun het initiatief van ABVV Charleroi-Zuid-Henegouwen

De SAP-LCR heeft onmiddellijk het belang begrepen van de oproep van de eerste mei 2012 door de algemeen secretaris van het ABVV van Charleroi. Wij hebben ons vanaf het eerste moment actief ingeschakeld in het steuncomité voor deze oproep.

Het is niet de eerste keer in de geschiedenis van ons land dat sectoren van de syndikale beweging breken met de sociaaldemocratie, maar het is de eerste keer dat een belangrijk deel van het ABVV zich uitspreekt voor een politiek alternatief links van de sociaaldemocraten en Groenen en zich op een concrete manier inzet om het ontstaan en de structurering van een nieuwe antikapitalistische politieke kracht aan te moedigen en op het politieke en electorale vlak vooruit te helpen.

De SAP-LCR heeft vanaf het begin het belang begrepen van deze gebeurtenis. Zij roept antikapitalistsich links op om haar verantwoordelijkheid te nemen, zonder kappellekesgeest, opdat deze bres in de sociaal- en christendemocratische greep op de arbeidersbeweging zo breed mogelijk wordt.

De brochure van het ABVV Charleroi-Zuid-Henegouwen kan ook bij de SAP verkregen worden. Een Nederlandse vertaling verschijnt binnen afzienbare tijd.